

ಹೇಗೆ ಸಾಧ್ಯವಾಯಿತು? ನಮ್ಮ ಪ್ರಾಚೀನರಲ್ಲಿ ರಂಭೇ, ಮೇನಕೆಯರಿಂದ ತಪೋಭಂಗವನನುಭವಿಸಿದ ಪುಂಗವರಿದ್ದಾರೆ... ಅದರೆ ಹೇಣ್ಣಿ ಅನಾಫಲೀಸಿಂದ ಅನಾಮತ್ತಾಗಿ ಭಂಗಗೊಂಡ ಒಬ್ಬನೇ ಒಬ್ಬ ವಿಶ್ವಾಮಿತ್ರನಿದ್ದಾನಯೇ? ದ್ವಾಪರದ ಕಾಲದಲ್ಲೂ, ಹಳಸಿದ ರಕ್ತದ ನಡುವೆ ಬಿಸಿರಕ್ತ ಹುಡುಕಿಕೊಂಡು ಬಂದು, ಶರಶಯೆಯಲ್ಲಿ ಮಲಿಗದ ಬ್ರಹ್ಮಚಾರಿ ಭೇಷ್ಟರನ್ನು ಈ ಹೇಣ್ಣಿಗಳು ಕಾಡಿದ ಉಲ್ಲೇಖಗಳಲ್ಲ. ಆ ರೀತಿ ಕಾಡಿದ್ದರೆ ಅಜುನನ ಬಾಣಕ್ಕೆ ಬಾಣ ತಾಗಿಸಿ ಬೆಂತಿ ಮಾಡಿ ಹೊಗೆ ಎಬ್ಬಿಸುತ್ತಿದ್ದನೇನೋಂಗೇ...

ಹೇಗೆಲ್ಲ ಲಹರಿಯನ್ನು ಹರಿಯಬಿಡುತ್ತು ಹೇಗಳಿಗೆ ಬ್ಯಾಗು ಸಿಕ್ಕಿಸಿಕೊಂಡು ತಲೆಬಗ್ಗಿಸಿ ನೆಲ ನೋಡುತ್ತಾ (ತಲೆಬಗ್ಗಿಸಿದ ಮೇಲೆ ನೆಲವನ್ನೇ ನೋಡಬೇಕಲ್ಲದೆ ಆಕಾಶ ಕಾಲಿವುದೇ?) ಬೆಳಗ್ಗಿನ ಎಂಟುಗಂಟೆಯ ಬಿಸಿಲಿನಲ್ಲಿ ನಡೆಯುತ್ತಿದ್ದೆ. ಎದುರಿಗೆ ‘ಏನಮಾ ಹೇಗೆಧೀಯಾ?’ ಎಂಬ ಸ್ವರ ಕೇಳಿತು. ನೆಲದ ಕಡೆ ಇದ್ದ ತಲೆ ಮೇಲೇರಿತು. ‘ಈ ರಾಜರಾಮ ಭಟ್ಟು... ಪ್ರಸಿದ್ಧ ವಾಸುತ್ತರ್ಥರು’ ಬಂದೇ ಉಸಿರಿನಲ್ಲಿ ಪ್ರವರ ಒಬ್ಬಿಸಿದೆ. ‘ಎಲ್ಲಾ ಸೌಖ್ಯವೇ...’ ಎಂದರು ತಮ್ಮ ಮಾಮೂಲಿ ಧಾಟಿಯಲ್ಲಿ. ‘ಹಾಕಾ ಸೌಖ್ಯವೇ...’ ಎಂದೆ ಮುಖಿವನ್ನು ಎರಡು ಕ್ಷೇಗಳಿಂದ ತುರಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ. ನನ್ನ ಮುಖಿವನ್ನು ನೋಡಿದ ಅವರು ಕೂಡಲೇ, ‘ಇದೇನು ಮುಖಿವದಲ್ಲಿ ಇಮ್ಮೆಂದು ಕಳ್ಳಿಯಾಗಿದೆ ಚಿಕನ್ನು ಪಾಕ್ಕಾ?...’ ಎಂದರು. ‘ಚಿಕನ್ನು, ಮಟನ್ನು, ಫಾಕ್ಕ್ ಯಾವುದೂ ಅಲ್ಲ...’ ಅಂದೆ ಪ್ರಂಃ ಮುಖಿವನ್ನು ಕೇರೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ. ‘ಹಾಗಿದ್ದೇ ಜರ್ಮನ್ ಪಾಕ್ಕ್ ಇರ್ಬಹುದೇನೋಂಗೇ...’ ‘ಜರ್ಮನ್ನು ಅಲ್ಲ... ಬರ್ಮನ್ನು ಅಲ್ಲ ಇದು ನಮ್ಮ ಲೋಕಲ್ ಮಸ್ತಿಷ್ಠೋ ಎಂಬ ಕೆಟ್ಟೋ ಫಾಕ್ಕ್... ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ಕಿಟಕಿ ಬಾಗಿಲುಗಳು ಬೆಕು ಅಂತ ಇರಿಸಿ, ಈಗ ಗಾಳಿ ಬೆಳಕಿನ ಜೊತೆ ಇದೂ ಒಳಗೆ ಬಂದು... ಬಂದು ದಿನವೂ ನೇಮ್ಮದಿಯಿಂದ ನಿದ್ದೆ ಮಾಡದ ಹಾಗೆ ಮಾಡಿದೆ...’ ಎಂದೆ ಮಾನ್ಯನವದನಂದಿಂದ. ‘ವಾಸುತ್ತ ಎಲ್ಲಾ ಸರಿಯಾಗೇ ಇದೆಯಲ್ಲಾ... ಮತ್ತೆ ಯಾಕೆ ನಿದ್ದೆ ಬರಾ ಇಲ್ಲ?... ಉತ್ತರಕ್ಕೆ ತಲೆ ಹಾಕ್ಕಿಲ್ಲ ತಾನೇ?’ ಎಂದು ನನ್ನ ಉತ್ತರಕ್ಕೆ ಕಾಯದೆ ಯೋಚಿಸುತ್ತಾ ನಿತರು. ನನಗೆ ತಡವಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಪದೇಪದೇ ವಾಚು ನೋಡುತ್ತಿದ್ದಾದು ಅವರ ಗಮನಕ್ಕೂ ಒಂತು. ತಮ್ಮ ಚೀಲದಿಂದ ಬಂದು ಪ್ರದಿಯನ್ನು ತೆಗೆದು ‘ನೋಡು ಇದನ್ನು ಮಟ್ಟಿನ ಹಣತೆಯಲ್ಲಿ ಹಾಕಿ ಅದಕ್ಕೆ ಎಲ್ಲಿಕ್ಕೆ ಸುರಿದು ದೀಪ ಹಚ್ಚಿ ಮತ್ತೆ ನಿದ್ದೆ ಬಂದರೆ... ಅಲ್ಲಲ್ಲ ಸೋಳ್ಳಿ ಬಂದರೆ ಕೇಳು’ ಎಂದರು. ಅವರ ಅಳಿಯನಿಗೆ ಸ್ವದೇಶೀ ವಸ್ತುಗಳ ಅಂಗಡಿ ಇದ್ದಾದು ಗೂತ್ತಿತ್ತು. ‘ಈಗ ದುಡ್ಡ ಬೇಡ, ಮನಗೆ ಬರೇಂನೆ...’ ಎಂದೂ ಹೇಳಿದರು.

ರಾಜರಾಮ ಭಟ್ಟ ಪ್ರದಿ ಹಾಕಿ ಹಣತೆ ಉರಿಸಿದ್ದೂ ಆಯಿತು. ಅದರಿಂದಲೂ ಏನೇನು ಪ್ರಯೋಜನವಾಗಲಿಲ್ಲ, ಯಾವಾಗಿನಂತೆ ಆವತ್ತು ರಾತ್ರಿಯಲ್ಲ, ಹೋರಳು, ಉರುಳುಗಳ ನಡುವೆ ಮರಳಳೆ ಬೇಕಲ್ಲ, ಯಾ ತರಳು ಸೇವೆಗಳೂ ನಡೆದು, (ಹೋರಳಿ ಉರುಳಿ ಆದ ಮೇಲೆ ಸ್ವಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ಮರಳಳೆ ಬೇಕಲ್ಲ) ಜೊತೆ ಜೊತೆಗೆ ಚಪ್ಪಾಳಿ (ಸೋಳ್ಳಿಗಳ ನೆಪದಲ್ಲಿನಮಗೆ ನಾವೇ ಕೊಟ್ಟಿ ಕೊಳ್ಳುವ ತಪರಾಕಿ) ಸೇವೆಗಳೂ ಸಾಂಗವಾಗಿ ನಡೆದು, ನನ್ನ ಜಂಪಿಂಗಿಗೆ (ಮಂಭದಿಂದ ನೆಲಕ್ಕೆ ಲಾಂಗ್ ಜಂಪ್, ನೆಲದಿಂದ ಮೇಲಕ್ಕೆ ಹ್ಯೆ ಜಂಪ್...) ಯಂಜಮಾನರ ಕ್ಲಾಟಿಂಗ್ಸು ಸೇರಿ... (ಮೆಚ್ಚುಗೆಯ ಚಪ್ಪಾಳಿ ಅಲ್ಲ ತಪ್ಪು ತೀಳಿಬೇಡಿ) ಹೇಗೆ ವಿಕಾಸವಾದದ ಪಳೀಯುಳ್ಳಿಗಳೆಲ್ಲ ಬಾಲಪೂಂಡಿಲ್ಲದೆ ಪ್ರದರ್ಶಿತಗೊಂಡು ಪಾಳಿಯಲ್ಲಿ ಮುಂದುವರಿದು ಬೆಳಗು ಕಂಡಿತು. ಇದರ ಬದಲಿಗೆ ‘ಒಂದು ದಳದ ಕಮಲದಲ್ಲಿ ಮೂಡಿ ಬಂದ... ಎಂದು ಆರಂಭಿಸಿ ಬಂದು ಸಾವಿರ ದಳದವರೆಗೆ ಭಜನೆಯನ್ನಾದರೂ ಮಾಡಿದ್ದರೆ ಒಂದು ಕೋಟಿ ಪುಣ್ಯವಾದರೂ ನನ್ನ ಖಾತೆಗೆ ಜಮೆಯಾಗುತ್ತಿತ್ತು’ ಅಳುತ್ತಾ ಅಲವತ್ತುಕೊಂಡೆ. ‘ಭಜನೆ ಯಾಕೆ ಸೋಳ್ಳಿಗಳ ಗಾನಬಡಣಾನಕ್ಕೆ ನಮ್ಮ ತಾಲೀಬಜಾನಾ ಆಗಿದೆಯಲ್ಲ’ ಎಂದ ಗಂಡನ ಮಾತು